

er en Lov om at tilføre denne Kommune Muligheden af stor Fortjeneste, af at komme i Nærheden af Trafikcentra og alt, hvad der følger med et Jernbaneanlæg. Det er altsaa en Overenskomst, som for den vedkommende Kommune kan have overordentlig stor Værdi og sikkert har det. Nu vil man saa bestride denne Kommunes Ret, fordi den ikke hidtil har været i Stand til at gennemføre Foretagendet, men man overser der formentlig, at Kommunen har denne lovmæssige Ret indtil 1925, saa at der ikke med Grund kan rettes nogen Bebrejdelse mod den, fordi den endnu ikke har været i Stand til at ansøge om Koncession. Af alle disse Grunde finder jeg derfor paa Mindretallets Vegne bestemt at maatte modsætte mig, at Ændringsforslaget vedtages.

Madsen-Mygdal: Da jeg har en Del Kendskab til den foreliggende Sags Forhistorie, og da jeg ogsaa i det væsentlige kender alle dens Enkeltheder, er det naturligt, at jeg ønsker at sige et Par Ord — det skal ikke blive nogen lang Tale, det tillader mit Helbred mig ikke at indlade mig paa, lige saa lidt som jeg tør indlade mig paa at deltage i nogen videre Diskussion om Sagen. Det er rigtigt, hvad den ærede Ordfører (Jørgen Berthelsen) og den ærede foregaaende Taler (Villars Lunn) har sagt, at et Andragende om en Tistrup—Grindsted-Bane forelaa ikke i Kommissionen, som vi alle tre havde Sæde i. Kommissionen var jo nedsat for at behandle alle de Forslag og Ønsker om Jernbaneanlæg, der var komne frem og maatte komme frem de næste 10 Aar omtrent. Men, som sagt, en Grindsted—Tistrup-Bane var ikke med, der var kun en Grindsted—Varde-Bane. Jeg skal i denne Forbindelse minde om to Ting. Hvad vi i Kommissionen særlig tænkte paa med en Varde—Grindsted-Bane, var Forbindelsen mellem Øst og Vest. Jeg for mit Vedkommende tænkte paa en Fortsættelse af Banen Vejle—Vandel til Grindsted og derfra over til Vestbanen og havde ikke et Øjeblik tænkt paa noget andet end Varde, som var nævnt, og derfor ikke alene stemte jeg for, men det blev enstemmigt vedtaget at foreslaa en Bane fra Grindsted til Varde. Kommissionen beskæftigede sig imidlertid ikke med Enkelthederne i Liniernes Projekttering, vi beskæftigede os kun med Linierne i store Træk. Vi tænkte her paa Forbindelsen mellem Øst og Vest i store Træk, og paa denne Maade kom Sagen til at begynde med til at foreligge paa Rigsdagen. Først da den kom op her i Lands-

tinget, blev Stillingen en ganske anden. Der kom da et Andragende fra Hodde-Tistrup Sogneraad om, at Banen fra Grindsted maatte støde til Vestbanen ved Tistrup i Stedet for ved Varde. Der er i det Andragende, der findes i Betænkningen som Bilag II, givet vægtige Grunde for dette. Jeg skal ikke trætte hverken mig selv eller Tinget med at komme ind paa disse Grunde, men blot henvise ærede Medlemmer til at læse dette Bilag, hvad de selvfølgelig har gjort i Forvejen. Samtidig dermed kom gamle Niels Møller, som de fleste af de Herrer kender, og som den Gang havde Sæde i Tinget og var den eneste, som i min Tid har haft Bopæl i den paagældende Egn og kendte denne og Liniens Varde—Grindsted i alle dens Enkeltheder, til mig og gjorde mig opmærksom paa, at Varde—Grindsted-Banen var et meget ejendommeligt Projekt. Han satte mig ind i dets Enkeltheder. Jeg havde jo tænkt mig, at en Bane fra Grindsted til Varde nogenlunde skulde pege i Retning af Varde, altsaa mod Sydvest, ganske vist ikke i lige Linie — det kunde ikke falde mig ind at forlange det af en Privatbane, for Privatbaner har i Regelen adskillige Svinkeærinder — men dog saa nogenlunde sigtende paa Varde. Men det gjorde denne Bane slet ikke. I Stedet for at stille mod Sydvest stilede den snarere mod Nordvest; den gjorde en stor Bue mod Vest til Nord til et Punkt, der hedder Eg, hvor den saa slog en ny Bugt mod Sydvest til et Punkt, der hedder Skovlunde. Men naar vi kommer til Skovlunde, er vi inde i Tistrups Opland, og det har vi for Resten længe været, idet det væsentligste af de Egne, jeg her omtaler, er Opland til Tistrup. Naar vi saa kommer til Skovlunde, er der kun ifølge Andragendets Udtalelse $\frac{3}{4}$ Mil til selve Tistrup, ifølge Statsbanernes Opmaaling er der under 7 km, saa det falder saa nogenlunde sammen. Saa vilde det naturligste være at lade Banen gaa det Stykke, der nu er tilbage, over til Tistrup, det vilde være det letteste, billigste og bekvemteste for alle Parter, og navnlig vilde det falde sammen med Hovedøjemedet med Banen fra Kommissionens Side, nemlig en Forbindelse mellem Øst og Vest. Man vilde saa bekvemt kunne rejse Nord eller Syd, naar man gik lige over til Tistrup. Men det gjorde man ikke. Niels Møller gjorde mig nemlig opmærksom paa — nu er man altsaa kommet godt ind i Tistrup Opland — at man pludselig drejer om imod Sydøst og fortsætter ud og ind gennem en $2\frac{1}{2}$ Mil bred Strimmel Land, der ligger imellem to Statsbaner, nemlig Vestbanen og den Bane,